

[1] A felek 2007. augusztus 23-án lakásvásárlási célú, deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek, amelynek értelmében az alperes 29.928 CHF összegű kölcsön folyósítását vállalta az adós finanszírozási igénye kielégítésére.

[2] A kölcsönszerződés I/4. pontja egyebek mellett az alábbi rendelkezést tartalmazza: „Felek

kijelentik, és kötelezik magukat arra, hogy bármely elszámolási vita, illetve banki igény kielégítés esetére, vagy a jelen okirat szerinti kölcsönből mindenkor fennálló kölcsön és egyéb tartozás mértékére, a folyósítás tényleges időpontja, a teljesítési kötelezettség lejáratának megállapítása, valamint bármely egyéb, a közvetlen bírósági végrehajtás céljából szükséges tény, adat megállapítása tekintetében az Adós Banknál vezetett számlái és a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadják el mint közhiteles, aggálytalan tartalmú bizonyítékot. Ennek megfelelően a kölcsön és járulékaik nem, vagy nem szerződés szerinti megfizetése esetén a végrehajtás alapjául szolgáló, mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozást, továbbá a fent hivatkozott tényeket jelen okirat mellett, az Adós Banknál vezetett számláiról, illetve a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratban foglalt ténytanúsítvány tanúsítja, amelynek elfogadására a Felek jelen okirat aláírásával kötelezettséget vállalnak. Felek/Adós felkéri(k) a jelen okiratot szerkesztő közjegyzőt, avagy egyébként illetékességgel bíró közjegyzőt, hogy a fenti kölcsönből fennálló kölcsön és járulékaik, továbbá egyéb tartozása mértékét, továbbá a fent hivatkozott tényeket, adatokat esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén, a Bank felkérésére az Adósok banknál vezetett számlái, a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján és nyilvántartásokba való betekintéssel közjegyzői ténytanúsítványba foglaltan tanúsítsa, e tekintetben a banktitok megtartásának kötelezettsége alól a felmentést megadják.”

- [3] A kölcsönszerződés II/3. pontja a kölcsön folyósításának együttes feltételei között előírta a zálogul lekötött ingatlanfedezetet vagyonbiztosítását, kedvezményezettként az alperes megjelölésével.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes módosított keresetében a felek közti kölcsönszerződés I/4. pontjában foglalt fenti kikötés, valamint a II/3. pontban írt szerződéses feltétel érvénytelenségének megállapítását kérte, a kikötések tisztességtelensége miatt a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209/A. § (2) bekezdése, valamint a 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 1. § (1) bekezdés b) és j) pontjai alapján.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [7] A határozat indokolásában a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Közjegyzői tv.) 111. § (1) és (2) bekezdésének, 112. §, 113. §-ának, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 21. §-ának, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 164. § (1), 195. § (6) bekezdésének összevetésével kifejtette a törvényszék, hogy a felek közti szerződés I.4. pontjának támadott rendelkezése nem jár a bizonyítási teher megfordításával és nem tartalmaz az alperes javára szóló rendelkezést sem a szerződés bármely feltételének értelmezésére. Az ezen felül támadott, a kölcsönszerződés II.3. pontjában írt kikötés tisztességtelensége, a szerződéses feltételből a felperesre származó indokolatlanul egyoldalú hátrány - az rPtk. vonatkozó szabályaival összevetve [260. § (2)-(3) bekezdés] - nem volt megállapítható.
- [8] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította a felek közti kölcsönszerződés I/4. pontjának támadott rendelkezése tisztességtelenségét, semmisségét. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [9] A jogerős ítélet indokolása szerint az ítélőtábla megállapíthatónak találta, hogy az I/4. pontban foglalt kikötés a bizonyítási kötelezettség szabályainak megfordítását eredményezi, ezért az rPtk. 209/A. § (2) bekezdése, illetve a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés j) pontja alapján tisztességtelennek minősül. Kifejtette, hogy a vizsgált szerződéses feltétel kifejezetten arra szolgál, hogy a bank nyilvántartásai és könyvei alapján készült közjegyzői ténytanúsítvány aggálytalan

tartalmú bizonyítékként legyen elfogadható, azt a bank bírósági végrehajtás céljára felhasználhassa. A Vht. 23/C. § (1) és (2) bekezdéseiben írt feltételek teljesülésével, végrehajtható okirat alapján, peres eljárás nélkül folytatható végrehajtási eljárás az adóssal szemben, ezt követően az rPp. 369. §-a értelmében a fogyasztóra hárul annak bizonyítása, hogy a tartozása eltér az általa előre elfogadott és a bank által saját nyilvántartásai szerint meghatározott, a ténytanúsítványban igazolt mértéktől. A Vht. 23/C. § (1) bekezdése értelmében a hitelező azzal tud eleget tenni az adóssal szemben fennálló követelése igazolásának, hogy rendelkezésére áll a követelése összszerszerűségét rögzítő közjegyzői ténytanúsítvány. A végrehajtási eljárás megindulásával az adós csak végrehajtási perben, annak szabályai szerint vitathatja a követelést a rá háruló bizonyítási kötelezettség teljesítésével, az általa helyesnek tartott összeg alátámasztásával.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletet megváltoztató részében kérte a hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.
- [11] Arra hivatkozott, hogy az ítélet tábla a kölcsönszerződés I/4. pontja tekintetében a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés j) pontjának, az rPtk. 209. § (1) és (5) bekezdésének, a 209/A. § (2) bekezdésének téves értelmezésével okszerűtlen és megalapozatlan következtetésre jutott.
- [12] Kifejtette, a kölcsönszerződést tartalmazó ügyleti okirat az alperesnek biztosítja a jogot arra, hogyha a felperes nem teljesíti a szerződéses kötelezettségét, úgy a kölcsönszerződést felmondja és kérje a közokiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozat végrehajtási záradékkal történő ellátását. A Közjegyzői tv. 112. § (1) bekezdéséből és a Vht. jelenleg hatályos 23/C. § (2) bekezdéséből következik, hogy az alperes által beszerzendő közjegyzői tanúsítvány kizárólag a végrehajthatósághoz szükséges feltétel vagy időpont bekövetkezését tanúsítja. Az adós a végrehajtás megszüntetése (vagy korlátozása) iránti perben teljes körűen vitathatja a követelést, annak jogalapját is. A perbeli feltétel - amely sem joglemondást, sem tartozáselismerést nem tartalmaz az ügyfél részéről - nem jelenti tehát a bizonyítási teher ügyfél hátrányára történő megváltoztatását.
- [13] Előadta, hogy a közvetlen végrehajtás lehetőségét nem a vizsgált kikötés, hanem a közokiratba foglalt kölcsönszerződés és annak közokiratba foglalt felmondása teremti meg. A ténytanúsítvány azt hivatott igazolni, hogy az alperes milyen adatokat tart nyilván a felperes teljesítésével összefüggésben. Az alperes azon joga, hogy a felmondás tényéről, illetve a nyilvántartása tartalmáról ténytanúsítvány kiállítását kérje, nem a szerződésből fakad, hanem a Közjegyzői tv. felhatalmazásán alapul. A vitatott szerződéses kikötés nem jelent semmilyen hátrányos eltérést a felperesre nézve a közvetlen bírósági végrehajtásra vonatkozó jogszabályi előírásokhoz képest. Hivatkozott a bizonyítás általános perrendi szabályára [rPp. 164. § (1) bekezdés], illetve az ügyfelet megillető panasz, vitatás lehetőségére is, amelyet a perbeli szerződéses rendelkezés nem zár ki.
- [14] Véleménye szerint a vitatott szerződéses pont azért sem lehet tisztességtelen az rPtk. 209. § (5) bekezdése szerint, mert azt a jogszabály előírásainak megfelelően határozta meg. A kölcsönszerződés I/4. pontja tekintetében ezen jogszabályi rendelkezések a Közjegyzői tv. 112. § (1) bekezdése, a Vht. 21. §-a. Utalt a hitelezési kockázat kezeléséről és tőkekövetelményéről szóló 196/2007. (VII. 30.) Kormányrendelet 115. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint az utóbbival kapcsolatban a PSZÁF által korábban kiadott Bázis II. validációs kézikönyvben meghatározott követelményekre.
- [15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte. Kezdeményezte egyúttal az Európai Unió Bírósága (továbbiakban: EU Bíróság) előtt C-51/17., C-483/16., C-126/17., C-34/18. számú előzetes döntéshozatali eljárások jogerős befejezéséig a tárgyalás felfüggesztését az rPp. 152. §-a alapján.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [16] A Kúria a tárgyalás felfüggesztésének egyes kérdéseiről szóló 3/2005. (XI. 14.) PK-KK véleményben foglalt iránymutatás alapján - az alábbiakban kifejtettek szerint jelen eljárásban érdemben vizsgálható jogszabálysértések mellett - nem találta indokoltnak, ezért mellőzte a felülvizsgálati eljárás tárgyalásának felfüggesztését [rPp. 152. § (2) bekezdés].
- [17] Azon túl, hogy a C-126/17. számú ügy a 2018. február 22-én kelt végzéssel, a C-483/16. számú ügy a 2018. május 31-i, a C-51/17. számú ügy pedig a 2018. szeptember 20-i ítélettel befejeződött, a konkrét jogvita eldöntése szempontjából nem volt jelentősége az ezen felül megjelölt előzetes döntéshozatali eljárásban vizsgált, a fogyasztóvédelmi rendelkezések értelmezésére irányuló jogkérdéseknek sem. A C-34/18. számú ügyben ugyanis az EU Bíróságának a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) értelmezésével egyrészt lényegében abban kell állást foglalnia, hogy a Melléklet 1. q) pontja kiterjed-e arra a szerződési feltételre is, amellyel a hitelező célja a bizonyítási terhel megfordítása (függetlenül a kikötésnek a nemzeti jogszabályok értelmezésével feltárható tényleges hatásától), illetve hogy megfelel-e a világos és érthető megfogalmazás követelményének (5. cikk) az a fogyasztói döntést befolyásoló feltétel, amelynek joghatása csak a nemzeti jogszabályok értelmezésével állapítható meg. Feladata még az EU Bíróságnak a fogyasztói irányelv Melléklete 1. m) pontjának értelmezése abból a szempontból, hogy a rendelkezés hatálya alá tartozik-e a fogyasztóval szerződő felet - nemcsak a saját szolgáltatása, hanem - a fogyasztó szerződésszerű teljesítésének megítélésére feljogosító kikötés is.
- [18] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, amelyben bizonyítás felvételének nincs helye, nem lehet tárgya - az egységes és régóta kialakult joggyakorlat értelmében - sem olyan tény, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, amelyre a felek nem hivatkoztak (rPp. 275. § (1) bekezdés, BH2015. 18., BH2002. 447., BH2002. 283.). A jogerős ítélettel elbírált kereset tárgya és a felülvizsgálati eljárásban rendelkezésre álló bizonyítékok köre miatt, a konkrét jogvita eldöntése szempontjából - az alábbiakban részletezettek szerint - nem volt jelentősége azoknak a kérdéseknek, amelyek a jelen perben felmerült és vizsgált körülményeken kívüli okból irányulnak a fogyasztóvédelmi rendelkezések értelmezésére. A keresettel támadott feltétel konkrét - az alábbiakban kifejtett - tartalma miatt nem merült fel jelen ügyben a fogyasztói irányelv Melléklete 1. m) pontja értelmezésének szükségessége sem. A C-34/18. számú előzetes döntéshozatali eljárás ezért nem minősült jelen ügy érdemi elbírálására kiható előzetes eljárásnak.
- [19] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az alábbiak szerint jogszabálysértőnek találta.
- [20] A Kúria az EBH 2018.G.1. számon közzétett gazdasági elvi határozatában kifejtetteket változatlanul, minden részletében irányadónak tekinti. Az adott ügyben a perbelivel a tartalmát és a lényegét tekintve megegyező szerződéses rendelkezés tekintetében a Kúria akként foglalt állást, hogy az a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára nem fordítja meg. Rámutatott, az a szerződéses rendelkezés, amely szerint a pénzügyi intézmény a saját nyilvántartásai alapulvételével jogosult a fogyasztói tartozások kimutatására, és a szerződő felek az e kimutatás alapján készült, közokiratba foglalt ténytanúsítványt tekintik irányadónak, nem minősül joghatályos tartozáselismerő nyilatkozatnak, nem korlátozza a fogyasztó jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét sem. Döntésének jogi indokolásában hangsúlyosan hivatkozott az rPtk. 242. §-ában, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 206. §-ában, Vht. 21. §-ában, a Közjegyzői tv. 111. § (1) bekezdésében, a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés i) és j) pontjaiban írtakra.
- [21] Hangsúlyozza a Kúria a perbeli szerződéses kikötéssel kapcsolatban, hogy az nem volt a felperes részéről joglemondásként sem értékelhető, nem tartalmaz továbbá a felek szerződésében olyan vélelmet sem, amelynek értelmében az rendű alperes az igénye alapjául szolgáló, valamely egyébként bizonyítást igénylő tényt egy attól különböző, másik tény bekövetkezésével és

igazolásával bizonyíthatná, és így képes lenne elhárítani bizonyítási kötelezettségét a bizonyítást igénylő, döntő tényre nézve. Az rPtk. 207. § (4) bekezdése értelmében az igényérvényesítésről vagy a vitatásról való lemondásnak félreérthetetlennek és határozottnak kell lennie, nincs helye a nyilatkozat kiterjesztő tartalmú értelmezésének (BH1993. 673.).

- [22] Mindez azt jelenti, hogy amennyiben az alperes a felek közti szerződésből eredő követelését a felperessel szemben peres úton kívánja érvényesíteni, a perben az rPp. 164. § (1) bekezdése értelmében őt terheli annak bizonyítása, hogy a szerződés milyen tartalommal jött létre, ennek alapján milyen összeget folyósított a felperes részére, a saját nyilvántartásában rögzített felperesi törlesztésekre figyelemmel mekkora a felperessel szemben fennálló követelése. Az alperes erre vonatkozó tényállításai - maga a ténytanúsítvány is - nyilvánvalóan a saját nyilvántartásán alapulnak, vita esetén azonban perben az alperesnek be kell mutatnia a nyilvántartás elszámolási elveit, módszereit és adatait, számításait le kell vezetnie. Ha a felperes mindezeket követően is azt állítja, hogy az alperes elszámolása nem felel meg a szerződésben foglaltaknak, illetőleg a közölt számítás hibás, vagy arra hivatkozik, hogy részéről nagyobb összegű teljesítés történt, ellenbizonyítással élhet. Amennyiben pedig a felperes azt állítja, hogy túlfizetése keletkezett és ebből eredően igényt érvényesít az alperessel szemben, az alperes nyilvántartásában szereplő - a jogvita eldöntése szempontjából releváns, bizonyításra szoruló - tényekkel kapcsolatban a bizonyítási szükséghelyzet jogintézménye bírósági gyakorlatban kimunkált elveinek alkalmazása merülhet fel.
- [23] A per tárgyává tett kikötés nem befolyásolja a kölcsönszerződésből eredő követelés kapcsán a végrehajtási záradék kiállításának feltételeit, tehát nem érinti a szerződő felek igényérvényesítési, illetve védekezési lehetőségeit, és nem hat ki a végrehajtási záradék alapján indult végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perekben a bizonyítási kötelezettség alakulására sem.
- [24] A Vht. felek közötti szerződéskötés idején hatályos 21. § (1) bekezdése, illetve a jelenleg hatályos 23/C. § (1) bekezdése értelmében végrehajtási záradékkal látható el a közjegyzői okirat, ha az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettségvállalás tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, valamint a teljesítés módját és határidejét. Ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz a Vht. korábbi 21. § (2) bekezdése, illetve jelenlegi 23/C. § (2) bekezdése szerint az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa.
- [25] E szabályok értelmében a közokiratba foglalt kölcsön- vagy lízingszerződés, illetve egyoldalú kötelezettségvállalás alapján az adós tartozásának már lejárt részleteire minden további feltétel nélkül, a szerződés felmondása esetén a teljes tartozás összegére pedig akkor van helye végrehajtási záradék kibocsátásának, ha a végrehajtást kérő az adós szerződésszegése miatt szintén közokiratba foglalt jognyilatkozattal felmondta a szerződést. Az, hogy ez utóbbi esetben a szerződésszegés valóban bekövetkezett-e és így az emiatt közölt felmondás jogszerű-e, a végrehajtási záradék kiállítására irányuló kérelem elbírálása során érdemben nem vizsgálható, e vonatkozásban elegendő a végrehajtást kérő egyoldalú nyilatkozata (BH1997.348., BH2002.491., Kúria Pfv.I.21.783/2016/5.).
- [26] Az adós szerződésszegésének, illetőleg a felmondásnak a tényét, valamint a végrehajtást kérő nyilvántartásai szerint fennálló tartozás aktuális összegét a végrehajtást kérő egyoldalú nyilatkozata alapján rögzítő, a Közjegyzői tv. 111. §-ában szabályozott közjegyzői okirat nem ügyleti okirat, hanem jogi jelentőségű tényeket rögzítő ténytanúsító okirat (közjegyzői tanúsítvány). Az ilyen okirat kiállítását a végrehajtást kérő akkor is kérheti a közjegyzőtől, ha erről az adóssal kötött szerződésben előzetesen külön nem rendelkeztek, illetve az adós előzetesen nem nyilatkozott külön arról, hogy a végrehajtást kérő nyilvántartásában rögzített adatok a ténytanúsítvány kiállításának alapjául szolgálhatnak.
- [27] A közjegyzői ténytanúsítvány kiállítását és a végrehajtási záradék kibocsátását tehát a végrehajtást

kérő e szerződéses kikötés hiányában is ugyanilyen módon és tartalommal kérhetné.

- [28] Ha a végrehajtási záradék kiállítására sor kerül, az adós a tartozását valóban csak az rPp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben vitathatja. Ez azonban a végrehajtási záradék és a közjegyzői tanúsítvány jogintézményére vonatkozó, a fentiekben ismertetett szabályokból következik. A peres felek között létrejött kölcsönszerződés e vonatkozásban sem biztosít több jogosultságot az alperes részére, illetve nem ró több kötelezettséget a felperes terhére, mint amely az irányadó jogszabályok alapján őt egyébként megilletné, illetőleg terhelné.
- [29] A végrehajtás közjegyzői okirat záradékolása útján, tehát a peres út igénybevétele nélküli elrendelését lehetővé tevő szabályozás az Alkotmánybíróság 1423/B/2010.AB és 1245/B/2011.AB számú határozatai szerint nem alkotmányellenes, nem sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és az Európai Unió Bírósága C-32/14. számú Erste Bank kontra Sugár Attila ügyben hozott határozata szerint nem összeegyeztethetetlen a fogyasztói irányelv fogyasztóvédelmi követelményeivel sem.
- [30] Utal a Kúria a BH2018. 146. számon közzétett döntésére is, amelyben kifejtette, amennyiben a kölcsönszerződés vizsgált kikötésének tartalma mégsem volna egyértelműen megállapítható, az rPtk. 207. § (2) bekezdésében foglalt értelmezési szabály alkalmazása válna szükségessé. Aszerint a vitás tartalmú általános szerződési feltétel - vagy fogyasztói szerződés - tartalmát a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezés szerint kell megállapítani. A vizsgált szerződéses feltétel értelmében a közjegyzői tanúsítvány pusztán az alperes egyoldalú - a felperes teljesítésével összefüggésben nyilvántartott adatokra vonatkozó - nyilatkozatához kapcsolódik. A per tárgyává tett kikötésnek tehát az rPtk. 207. § (2) bekezdésére figyelemmel sem tulajdonítható olyan tartalom, amely kihatna a felek igényérvényesítési és bizonyítási lehetőségeire, kötelezettségeire.
- [31] A szerződéses kikötés tisztességtelensége megállapításának az rPtk. 209. § (1) bekezdésében írt feltétele erre figyelemmel nem valósult meg, az alperes a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit nem határozta meg a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a fogyasztó hátrányára. Az irányadó törvényi szabályozáshoz képest nem biztosított kedvezőtlenebb jogi helyzetet a fogyasztó felperes számára.
- [32] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet ebben a részében is helybenhagyta.

Záró rész

- [33] Az eredményes felülvizsgálati kérelem alapján a pervesztes felperes - az elsőfokú ítéletben foglalt perköltségen felül - köteles az alperes 70.000 Ft lerótt felülvizsgálati eljárási illetékből, valamint a jogi képviselővel a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült munkadíjból álló perköltségének megfizetésre az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg, a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységen túl figyelembe véve az alperesi védekezés azonosságát az igen nagy számú, a perbelivel azonos, illetve hasonló tényállású ügyekben. Az ügyvédi munkadíj az IM rendelet 4/A. § (1) bekezdése alapján az Áfát tartalmazza.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. január 15.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: